

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/124/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813202068
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813202068.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Secapital S. á.r.L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovoľvodstvo, IČO B 108305, zastúpený Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Jilemnického 30, Martin, proti žalovanému R. M., nar. X.X.XXXX, bývajúcí v J. H., Ul. Q. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Skalica, ul. Petrovská 10, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom AK v Chorvátskom Grobe. Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 5.373,63 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C/141/2013-51 zo dňa 1.7.2014, jednomyselne takto :

rozhodol:

R u š í rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania a v tomto rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 30,- eur zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Nepriznal žalovanému náhradu trov konania a žalobcu zaplatiť nahradíť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 397,63 eur.

V dôvodoch tohto rozsudku uviedol, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok ako pôvodný žalobca sa žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 5.373,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 8.2.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. V dôvodoch návrhu uviedol, že dňa 21.9.2009 uzatvoril žalovaný s Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 9.801,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný túto splácať v pravidelných 99 mesačných splátkach po 99,- eur. Tým, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas v súlade so zmluvou a podmienkami v zmluve. Žalobca dňa 29.1.2010 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 5.373,63 eur.

Žalovaný sa k návrhu nevyjadril a vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane žalovaného, vzniesol námietku premlčania nároku.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav, podľa ktorého žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu o pôžičku vo výške 9.801,- eur, ktorú sa zaviazal splatiť v 99 mesačných splátkach po 99,- eur. Ročná úroková sadzba predstavovala 24,05 % a podpisom zmluvy žalovaný súhlasil s podmienkami pôžičky a všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Listom označeným ako predžalobná upomienka zo dňa 29.1.2010 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok oznámil žalovanému, že vzhľadom na predchádzajúce upozornenie týkajúce sa zmluvy č. 5003623, ktorým poskytol možnosť mesačného splácania pohľadávky a žalovaný

to neakceptoval, vyzval ho k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy s tým, že celkovú istinu vo výške 9.597,30 eur ho vyzval uhradiť najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Zásielku žalovaný prevzal 4.2.2010. Vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 16.4.2014 uviedol, že žalobca vymáha nárok na zaplatenie pohľadávky 5.373,63 eur s prísl. po uplynutí 2-ročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu dňa 1.2. 2010, t.j. deň po tom, ak nadobudlo účinnosť odstúpenie od zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky zo dňa 29.1.2010. Žalobu na súd podal 28.2.2013, teda po uplynutí premlčacej doby. Vzniesol námietku premlčania a žiadal, aby súd nepriznal premlčané právo žalobcovi. Rozhodujúcou skutočnosťou na určenie, či tu ide o bezdôvodné obohatenie je skutočnosť, že výpoveď predmetnej zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu zo dňa 29.1.2010 je v skutočnosti odstúpenie od predmetnej zmluvy, nakoľko na základe výpovede bola zmluva zrušená od začiatku a žalobca v oznámení uviedol presne akú sumu mu žalovaný dlhuje. V oznámení zo dňa 29.1.2010 právny predchodca žalobcu neuviedol žiadnu výpovednú dobu, čo vedľajší účastník považoval za absenciu podstatnej náležitosti výpovede. Žalovanému bola daná iba lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia v trvaní 3 dní od doručenia oznámenie o výpovedi.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.6.2014 uviedol, že žalovaný po podaní návrhu na začatie konania dňa 2.5.2014 zaplatil 30,- eur, preto návrh na začatie konania berie čiastočne v časti uplatnenej istiny vo výške 30,- eur späť. Zároveň uviedol, že ku skončeniu záväzkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo vypovedaním zmluvy a to s poukazom na prehľad úhrad, v ktorom je uvedené, že k vypovedaniu zmluvy došlo 20.6.2010 v spojení s čl. 13 Všeobecných obchodných podmienok a nie odstúpením od zmluvy, teda nedošlo k zrušeniu zmluvy od začiatku a s poukazom na oznámenie žalovanému zo dňa 23.8.2010. Ďalej uviedol, že výpoveď zo zmluvy je jednostranný právny úkon smerujúci k zániku záväzku, ktorý na rozdiel od odstúpenia od zmluvy neruší právny vzťah s účinkami ex tunc, ale len do budúcnosti. V zmysle uvedeného prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a teda vymáhať žalovanú sumu dňa 21.6.2010, t.j. deň nasledujúci po vypovedaní zmluvy a 3-ročná premlčacia doba by uplynula 21.6.2013, pričom žaloba bola podaná na súd 26.2.2013, teda v rámci plynutia riadnej premlčacej doby.

Podľa oznámenia zo dňa 23.8.2010 adresovaného žalovanému, žalobca na základe žiadosti žalovanému oznámil, že hrubým porušením platobnej disciplíny došlo k vypovedaniu zmluvy a dlh vo výške 5.052,17 eur je potrebné uhradiť 36 mesačnými splátkami po 140,34 eur od 20.9.2010 do zaplatenia. V zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky zo dňa 3.8.2009 žalovaný vyhlásil, že sa oboznámil s obsahom podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.3.2013 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu ako postupníka. Ďalej súd citoval ust. § 25 ods. 1, 2 Zákona Národnej rady SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov s tým, že právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.6.2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak. Ust. § 10 ods. 2 a 3, § 12, § 14, § 17 ods. 1, 2, § 18 sa od 11. 6. 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver. Ďalej súd citoval ust. § 2 písm. a), § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ust. § 3 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 3, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 657, § 559 ods. 1, 2, § 48 ods. 1, 2, § 457, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, 2, § 489, § 457, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ust. § 96 ods. 1, 3 O.s.p., § 3 ods. 1, 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o pôžičke, z ktorej vzniknutá pohľadávka bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení a preto mal súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. Ďalej mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere a že v zmysle zmluvy o rýchlej pôžičke boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 9.801,- eur, ktoré sa zaviazal splácať v pravidelných 99 mesačných splátkach po 99,- eur. Žalovaný z celkovej výšky poskytnutej pôžičky uhradil po podaní žaloby 30,- eur. V tejto časti zobral žalobca žalobu späť a preto súd konanie o zaplatenie sumy 30,- eur zastavil. Vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania zo strany vedľajšieho účastníka súd na túto prihliadol a tiež túto posúdil v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 s tým, že súd je povinný z úradnej moci

prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania a keďže ide o procesné ustanovenie je ho povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku. Ďalej súd uviedol, že sa stotožnil s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom, ku ktorej sa pripojil aj žalovaný s tým, že predžalobná upomienka zo dňa 29.1.2010 je svojim obsahom odstúpením od zmluvy, čo malo za následok ukončenie zmluvného vzťahu a zmluvný vzťah prešiel do roviny bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úkor žalobcu. Vzhľadom na 2-ročnú premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť dňom nasledujúcim po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie, t.j. dňom 8.2.2010, keď žalovaný odstúpenie prevzal 4.2.2010 a na podanie žaloby 28.2.2013 bol nárok žalobcu premlčaný a preto súd žalobu zamietol. Súd konštatoval, že na veci by nič nemenilo ani to, keby došlo k vypovedaniu zmluvy, nakoľko premlčacia doba začala plynúť 8.2.2010 a pri všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby by táto uplynula 8.2.2013, pričom žalobu žalobca podal 28.2.2013, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol tento zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), d) a f) O.s.p.. Súd prvého stupňa podľa neho dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd pri rozhodovaní nemal podľa žalobcu prihliadnuť na námietku premlčania z toho dôvodu, že u žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalovanému právny predchodca žalobcu poskytol účelovú pôžičku, ktorú sa zaviazal splácať v pravidelných 99 mesačných splátkach po 99,- eur. Túto povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy žalovaný porušil tým, že neuhradzoval splátky v predpísanej výške a v dôsledku porušenia zmluvných povinností žalovaným došlo medzi pôvodným žalobcom a ním ku skončeniu záväzkového vzťahu vypovedaním zmluvy dňa 20.6.2010, ktoré bolo žalovanému oznámené oznámením zo dňa 23.8.2010 v spojení s čl. 13 Všeobecných obchodných podmienok a nie odstúpením od zmluvy. Teda nedošlo k zrušeniu zmluvy od začiatku. Na základe uvedeného prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a teda vymáhať žalovanú sumu dňa 21.6.2010, t.j. nasledujúci deň po vypovedaní zmluvy a 3-ročná premlčacia doba by uplynula 21.6.2013. Žaloba bola podaná na súd 26.2.2013, teda ešte v rámci plynutia riadnej premlčacej doby. Na základe uvedeného nárok žalobcu nie je premlčaný.

Súčasne nesúhlasil ani s priznaním náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi.

Na odvolanie žalobcu sa žalovaný ani vedľajší účastník nevyjadřili.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

Odvolací súd dospel k záveru na základe preskúmania obsahu spisu, že sú tu dôvody, pre ktoré je treba zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Predovšetkým je treba zdôrazniť to, že podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť len ak je v tomto zákone alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Z doteraz vykonaného dokazovania nevyplýva, že by medzi účastníkmi konania bola dohodnutá možnosť odstúpenia od zmluvy. To znamená, že do úvahy by prichádzalo odstúpenie od zmluvy len z dôvodu, ktorý je uvedený v Občianskom zákonníku a takýto dôvod prezentovaný v priebehu konania nebol. Pokiaľ súd vychádzal z predžalobnej upomienky zo dňa 29.1.2010, ktorá bola doručená žalovanej 4.2.2010, túto je treba posúdiť v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Predžalobnú upomienku zo dňa 29.1.2010 teda z hľadiska vykonaného dokazovania nemožno posudzovať ako právny úkon odstúpenia od zmluvy. Pokiaľ žalobca uvádza, že právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí pôžičky zanikol výpoveďou podľa čl. 13 bod 13.2, takéto dojednanie nie je v súlade s § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote 3 mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka. V danom prípade nešlo o zmluvu na dobu neurčitú, ktorej predmetom by bol záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť. Teda tejto spôsob ukončenia zmluvného vzťahu v konkrétnom prípade nie je možné

akceptovať. Z tohto pohľadu z doteraz vykonaného dokazovania nevyplýva, že by zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania bol ukončený či už odstúpením alebo výpoveďou. Preto aj posudzovanie premlčanie nároku žalobcu je z tohto dôvodu predčasné. Ak by zmluvný vzťah naďalej trval, do úvahy by prípadne prichádzalo len premlčanie jednotlivých mesačných splátok, nie však premlčanie celého nároku.

Z týchto dôvodov preto odvolací súd musel rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa bude postupovať v zmysle vysloveného právneho názoru, na základe tohto vykoná dokazovanie podľa § 120 ods. 1 O.s.p. a následne vo veci rozhodne. Súčasne podľa § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.